

comparations fuerat creatus n. Ambros. in Psal. 118. serm. 7. Collatum cum Apolog. David c. 1. & l. de Noe & Arca c. 4. Laflan. l. 2. c. 8. Method. apud Epiph. hares. 64.

Politia ordo inter Dæmones.

o Joan. 8. 44. p. Ephef. 6. 12. Vide & 1. Cor. 15. 24. q. Matth. 12. 24. Luc. 11. 15. 18. r. Luc. 11. 25. 26.

s. Psal. 77. 49.

t. 1. Par. 20. 1. Confurrexit Satan contra Israel, & concitavit David ut numeraret Israel. II. 3. Reg. 22. 22.

Dæmonum munera.

x. 1. Pet. 5. 8.

y. Ephef. 6. 15.

authorem fuisse, hæc, inquam, sententia. idem invecita est [n], ut Scripturæ illud conciliaretur, quo docemur, r. Dæmonem homicidam esse ab initio (o), tum & alterum Sapientia 2. 24. Invidia Diaboli mors introiit in orbem terrarum; ac tandem quæ in eadem Scriptura leguntur de pelledâ fraude Diaboli in crimen primâ illâ muliere. Volebant, inquam, hæc omnia cum Libri Enoch ineptis componere, cujus tunc authoritati plurimum deferbant, rati S. Judam Apostolum scriptum illud in sua Epistola tanquam canonicum laudasse.

Quamquam nullus est dubitandi locus, eundem datâ proportionem, ordinem inter bonos malosque Angelos servari, ejus tamen ratio & gradus penitus ignorantur. Agnoscit inter illos Apostolus (p) Principatus, Potestates, & Virtutes, quemadmodum inter Angelos luminis. De Beelzebub Principe Dæmonum non semel in Evangelio sermo occurrit (q). In parabola Fortis armati docet Jesus Christus, Dæmonem domo suâ pulsum, assumptis septem aliis spiritibus nequioribus se priores sedes repetere (r). Aliquid de pristino ordine, quem ante defectionem suam in Cælo servabant, retinere illos, Cassianus collat. 8. cap. 15. arbitratur; vel saltem, ait, eundem servant inter se graduum ordinem, quem nequitia vel crimen, quo maximè præstant, expoliatur.

Sed hæc inferiorum ad superiores subiectio ita reputanda est, ut subiectioni, quam per omnia debent Authori & Creatori suo, nihil officiat. Principis enim tenebrarum jussionibus, quibus inferre hominibus mala jubentur, tantum obtemperant, quantum Deo volente permittuntur. Jobum tentaturus Satan, vires in illum suas paulatim explicavit, Deo veluti per gradus se vires permitte. Si Deus ultionem exerceat suam in Urbem aliquam gentemque meditat, immisiones facit per Angelos malos (s). Mala à Satana consilia suggeri, executioni tandem mandari permittit. Ita e. g. inspirari Davidi permisit, ut censum populorum sibi subiectionem indiceret (t). Contemptui habet Rex Israel veros Domini Prophetas: offert se statim Satanas dicens: Spiritus ero mendax in ore omnium Prophetarum ejus (u). Stantem Satanam coram Domino spectavit Zacharias 3. 1. 2. quod summum Sacerdotem Jesum accusaret, ejusque urgeret damnationem, nisi ab Angelo impediretur jubente. Increpet Dominus in te, Satan.

Corporum ægritudines, mortem, & totam illam malorum cohortem, quæ miseros homines comitatur, uti procellas, sterilitatem, bella, Dæmoni authori tribuit Scriptura. Nec sanè plura ejus ministerio atque in homines invidiâ præstanti diffiteor. S. Petrus (x) Dæmonem exhibet tanquam leonem rugientem & prædam nunquam non aucupantem. Depingitur à S. Paulo (y) velit hostis igneis, telis armatis, quæ nunquam non in corpora & in animas hominum intorquet. Suos Dæmones mala consilia suggerentes, non

secus ac bonos Angelos ad rectam propellentes, singulis hominibus Veterum plures (z) tribuerunt; quod in ipsos derivatum est ex Libro Herma vel Pastoris (a), & ex altero Libro Apocrypho, quem facile credimus Apocalypsum Abraham, à S. Epiphantio hares. 39. cap. 5. laudato.

Idem pariter in Philosophorum Scriptis (b), & maximè Stoicorum, spectatur: admittunt enim Stoici non Angelum bonum tantum singulorum hominum custodia in vigilantiem, sed malum etiam Angelum, insidias nunquam non fruuentem. Judæi etiam nostra ætatis duplicem Angelum, bonum nempe & malum, singulis hominum assignant (c). Sed Ecclesia Christiana unum tantum ab incunabulis salutis Angelum dari hominibus tenet, quamquam non diffitetur malos Angelos nunquam non capiendis incautis invigilare. Origenes in ea fuit persuasione hom. 15. in Josue, singulis vitis suam præfidere Angelum, suum nempe avaritiæ, fornicationis, superbiæ &c. ut quod pluribus detinemur vitis, plus etiam in nostram perniciem pravorum Angelorum inducamus; & cum vitium aliquod relucendo vicerimus, viduum etiam abscedere Dæmonem vitio illi præsentem, neque audere iterum ad pugnam redire; nisi fortè segnitiam nostram animadvertens, in novam victoriæ spem erigatur: ita verò prælium, assumptis secum septem aliis Spiritibus se nequioribus, juxta phrasim Jesu Christi Luc. 11. 26. instaurat.

Veterum Patrum plerique docent, pravos Angelos perduellionis reos, è Cælo pulsos in aera relegatos fuisse, ubi ad extremam usque Judicii diem, quando scilicet ad Inferna præcipites agendi sint, detineantur. Athenagoras Legat. pro Christo ad mentem illorum, qui inter pravos Angelos & Dæmones discrimen illud statuunt, nimirum Dæmones ex rebellium Angelorum cum filiabus hominum commercio natos fuisse; Athenagoras, inquam, Angelos in aere collocat, Dæmones verò circa terram, quibus malis incentoribus omnes in malum propellantur. Philo Judæus (*), Tertullianus Apolog. cap. 12. alique nonnulli bonos malosque Angelos indiscriminatim in aere constituunt; sed Augustinus [d] maluit, excidisse illos è subtiliori & puriori æthere in crassum istum terræ proximum, qui lucido illi aeri serenoque comparatus, perinde ac tenebræ haberetur; unde à S. Paulo jure meritoque dicti sunt, Principes tenebrarum (e). In hæc Apostoli verba scribens S. Hieronymus, docet: Hac autem omnium Doctorum opinio est, quod aer iste, qui, Cælum & terram medius dividens, in mane appellatur, plenus sit contrariis fortitudinibus.

Hic autem constituti Dæmones, imperium in homines suum exercent, assumptâ interdum Angelorum luminis specie, excitatis procellis, nullâ tentandi fallendique homines occasione non captâ. Appellat etiam illos Apostolus ad Ephes. 6. Principes Potestatum aeris: & S. Chrysostomus (f); persuasum se habere dicit, ni-

z Origen. hom. 35. in Luc. & l. 3. de Princip. c. 11. Antioch. hom. 61. Nyssen. de vita Mosi, p. 194. Opus Imperf. in Matth. homil. 5. a Herma Pastor. l. 2. man. dat. 7. b Orph. Hymn. ad musas. Vide & Plutar. ch. in Bruto, & Seronum ad Virgil. Eneid. 6. Quisque suos patimur manes. c Buxtorf. Synagog. c. 10. Basnage Hist. Jud. l. 6. c. 9. art. 14.

Sedes & locus suppliciorum.

* Philo de Gigantib. & l. de confus. linguar. d Augus. l. 3. de Gen. ad lit. c. 10. Enchirid. c. 28. In hujus aeris imam caliginem de superna cælesti habitatione desecti. Et in Psal. 149. c. Ephes. 6. 12.

f Chrysost. in Ephef. 6. homil. 4.

Theodoret. Occumen. in eundem locum. h. Vide Ruper. in Genes. c. 17. i. Euseb. Præparat. l. 7.

nihil amisisse illos de priori, quo à Deo donati sunt, in aera imperio. Cæteri tamen Patres (g), excidisse illos ab hac potestate malunt; quod autem aera adhuc infestet, hoc unice tribuendum, quia eo loci torquentur (h), donec extrema Judicii die tandem detrudantur in Tartara. Defendunt alii (i), Dæmones pro majori suorum parte in inferno torqueri; quæ autem adhuc terram vel aera exercendis hominibus infestat, minorem esse illorum portionem.

Tandem S. Petrus Epist. 2. cap. 2. v. 4. & S. Judas ver. 6. non obscure docet, perduelles illos Angelos in inferno cruciari. Rudentibus inferni detraetos in tartarum tradidit cruciandos, ait S. Petrus. Angelos verò, qui non servaverunt suum Principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in judicium magni dei vinculis æternis sub caligine servavit, ait S. Judas. Sed hæc Apostolorum verba S. Augustinus in Psal. 149. S. Gregorius Magnus Moral. l. 13. cap. 17. Beda Venerabilis in 2. Petri 2. Rupertus Abbas in Gen. 17. Petrus Abacardus Introduct. ad Theolog. cap. 17. de inferiori crassoque aere exponunt, qui cum puriori æthere collatus, tanquam abyssus & infernus aliquis locus haberi potest. De illorum tamen autoritate minime persuasum est Theologis, docentibus malos illos Spiritus non ita in Inferno detineri, quin possint interdum ad nos remeare. Et S. Joannes Apoc. 20. Principem Dæmonum exhibet vinculis alligatum, & in abyssum projectum, præcisâ omni egrediendi spe per mille solidos annos. Sed quis figuras omnes Apocalypsis ita exposuerit, ut certum aliquid de statu Dæmonum doceat Fateamur oportet, nihil habere nos eâ in re nisi incertum, & conjecturis tantummodo, non argumentis, probatum.

Dæmones illi querentes de Jesu, quasi maturius, quam par erat, ad torquendos ipsos venisset (k), rogantesque ne in abyssum præcipites agerentur (l), insinuare videntur, requie illos aliquâ in terra possit, & tanquam summum malorum habere, si in tartara relegentur. Et quidem Veterum Patrum sanè multi docent, damnatos illos quidem ad ignem æternum, sed sententiæ illius executionem ad usque Judicii diem suspendi. Desperata conditio eorum ex prædammatione solatium reputat fruende interim malignitatis de pena mora, ait, Tertullianus Apolog. cap. 27. S. Justinus Martyr Apolog. utraq; Minutius Felix in Octavio, Lactantius Instit. lib. ult. cap. 26. Tatianus Orat. contr. Gentes, Origenes (m), Nemesius de natura hominum cap. 1. S. Augustinus [n], S. Hieronymus in Isai. 25. alique plures (o), gemina docent, & insinuare visus est ipse in Evangelio Jesus, hanc referens damnatorum in extrema Judicii die sententiam (p): Ite maledicti in ignem æternum qui parati estis Diabolo & Angelis ejus: parati, inquit, Diabolo, non qui Diabolum jam torquet.

Non ita tamen reputandum est, quasi nullo poenarum sensu Dæmones in præsen-

k Matth. 8. 19. l. Luc. 8. 31.

m Origen. hom. 8. in Exod. & l. 1. de princip. c. 6. n Augus. l. 13. de Civit. cap. ult. Idem 21. c. 1. 10. 13. alibi sæpius. o Vide Petav. l. 3. de Evang. c. 4. art. 13. &c. p Matth. 25. 41.

tia tangantur, & omnis illorum poena ad usque post Judicii diem referretur. Alius est ignis, quo modò torquentur, alius quo post illam Judicii diem cruciabantur, ait S. Gregorius Magnus Moral. lib. 4. cap. 10. Mœrore nunc & dolore pro sententiâ jam probata atque damnatione sua afficiuntur; sed post diem Judicii, quem ignem modò absentem gravem experiuntur, præsentem sentient. Diffinita quidem, ait S. Bernardus serm. de transit. S. Malach. sed nondum promulgata sententia est. Denique jam Diabolo ignis paratur, est nondum ille precipitatus in ignem, modico adhuc tempore sinitur malignari. Futuri supplicii certa expectatio suâ quasi præsentia differuat. In hanc sententiam omnes sermè Veteres concessisse observat Maldonatus in Matth. 25. 41. & P. Petavius de Angelis lib. 3. cap. 4. art. 18.

Solus facile inter Veteres Beda Venerabilis docet (q), malos illos Spiritus, quocumque tandem in loco fuerint, ignibus cruciari. Ubicumque vel in aere volitant, vel in terris, aut sub terris vagantur, sive detinentur, suarum secum ferunt semper tormenta flammarum, instar febriçiantis. Hæc tamen sententia hodie in Scholis obtinet, quamquam doctissimi aliqui Theologi defendunt, contrariam opinionem, veterum Patrum consensu assertam, nullius erroris notâ damnari posse, quippe quam neque Scripturæ autoritas, ulla, neque Concilii definitio damnet. Quod enim Concilio Florentino in Decreto Fidei declaratum est, animas scilicet impiorum statim post mortem inferni supplicii cruciari, nihil habet ad Dæmones. Et S. Thomas 2. par. q. 64. a. 4. ad tertium, qui erroris damnat opinionem, impiorum animas statim post mortem igne cruciari negantem, adversus alteram de malis Spiritibus nihil gravius pronunciat.

Ad naturam ignis torquendis Dæmonibus in inferno destinati quod attinet, ignem reapse elementare reputavit S. Augustinus de Civit. lib. 21. cap. 9. S. Gregorius Magnus Dialog. lib. 4. cap. 9. & Theologi de Schola; metaphoricum quendam ignem, male scilicet conscientie, synderesis, & desperationis, docet Origenes (r); S. Ambrosius in Luc. lib. 7. cap. 14. Theophylactus in Marc. 9. alique nonnulli. Mentem hac de re nostram alibi explicavimus (s). De illorum numero aliquid datâ occasione differimus, cum de bonorum Angelorum multitudine ageremus.

De impenso Dæmonibus cultu narrat alicubi Scriptura, Hebræos Chananeorum imitatione filios suos, non Deo, sed Dæmonibus immolasse (t). Et Psalmista Psal. 95. 5. canit: Omnes Dii gentium Damonia. Oblata à Judæis Dæmonibus sacrificia exprobrat Baruc. 7. & in Levitico 17. 7. Moyse cavet, ne Israëlita immolent, ut olim ab ipsis præstitum, victimas Dæmonibus vel ut Hebræus habet; pilos, vel hircis. Sed animadvertisse juvat, Hebræam vocem, quam & Septuaginta & Vulgata reddiderunt Dæmones, ad litteram exprimere tantum Idola, Deos flocci; nulloque argumen-

q Beda in Jacob. 3.

r Origen. l. 2. de Princip. c. 11. Vide & Hieronym. Ep. 59. ad Avit. & in Isai. ad finem. s Comment. ad Eccl. c. 19.

t Deut. 32. 17. Psal. 105. 37.

